

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Перник, 24 март 20П г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд — Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и втори март, две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН С.

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 73/2011 г. по описа на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 4 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

В.С.С. оспорва заповед № 48/19-01.2011 г. на М.С.М., ст. полицай при 2 - ро РУ към ОД на МВР -Перник, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка (НАМ) по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР - „задържане за срок от 24 часа" в помещение за временно задържане на 2 - ро РУ към ОД на МВР - Перник.

Жалбоподателят твърди, че оспорваната заповед е неправилна, издадена в нарушение на изискванията на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и че е необоснована. От Административен съд - Перник се иска да отмени издадената заповед. Жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата - Началник на 2-ро РУ на ОД на МВР - Перник, чрез процесуален представител ю. к. Маркова, оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Представител на Окръжна прокуратура - Перник, встъпила в настоящото производство на основание чл. 16 от АПК, смята че жалбата е неоснователна, тъй като заповедта е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателствата и взе предвид становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

От представените към административната преписка доказателства става ясно, че с цел привеждане в изпълнение на присъда №7/10.04.2009 г. по НОХ дело №35/2008 г по описа на Окръжен съд - Перник, потвърдена и от Софийски апелативен съд, с която на осъденият В.С.С. е наложено и наказание „лишаване от право" да управлява МПС, е необходимо същия

да бъде обявен за общодържавно издирване (ОДИ) с мярка „установяване на адрес“, поради това че се укрива и не е установен на посочените от него два адреса, за да му бъде отнето свидетелството за управление на МПС (СУМПС). Прилагането на исканата мярка „установяване на адрес“ е възложено на 05.01.2011 г. с писмо до 2-ро РУ към ОД на МВР - Перник, с оглед териториалната му компетентност, като В. С. е обявен за ОДИ. На 19.06.2011 г. автопатрул на 2-ро РУ при проверка и след установяване на самоличността му отвежда В. С. във 2-ро РУ, задържа го, за което издава затова процесната заповед. Лицето е било задържано в 14,40 часа на 19.1.2011 и освободено в 17,20 часа на същата дата.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна такава:

Съдът, съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК е задължен да прецени законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. След извършената проверка приема за установено следното от правна страна: обжалваната заповед е незаконосъобразна, а задържането незаконно. Мотивите за това са следните:

На първо място заповедта е издадена при нарушение правилата на ЗМВР и ППЗМВР, относно съдържанието на заповедта за задържане. Като основание за задържането е посочен чл. 63, ал. 1 от ЗМВР, без да е конкретизирано основание от т. 1 до 7, неизчерпателно изброени или т. 8 - закон, в изпълнение на чиито разпоредби се задържа лицето. Процесната заповед не съдържа основанията за задържане, а това е съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Издадена е при липсата на императивно предвиден реквизит по чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР. За жалбоподателя не е станало ясно за какво е задържан, така че да може адекватно да се защити. Посоченото като основание за задържане на лицето, а именно „телеграма за ОДИ с мярка „установяване на адрес“ и изземване на МПС“ не може да бъде основание за **задържане** в РУ. След установяване самоличността на издирваното лице, редно би било същото да се призове по надлежния ред (да му бъде връчена призовка), така че да бъде изпълнено наложеното му с влязла в сила присъда наказание "лишаване от право да управлява МПС". Така, независимо, че останалата част от процедурата по издаване на процесната заповед за задържане (с изключение липсата на съществен реквизит), е проведена по правилата на ЗМВР и съобразно ИНСТРУКЦИЯ № 13-17И от 15.09.2009 г. на министъра на вътрешните работи. Проведената процедура за установяване на адрес като цяло е незаконосъобразна, включително и издадената заповед. Не е отчетено, че процедура по установяване самоличност, респ. адрес - постоянен или настоящ е регламентирана в разпоредба на чл. 61 от ЗМВР. От приложената като доказателство по делото справка от регистър на заповедите за задържане към 2-ро РУ към ОД на МВР - Перник се вижда, че като основание за задържане е вписана т. 1 от чл. 63, ал. 1 на ЗМВР. Това внася още по - голяма неяснота относно основанията. Тук се следва да са налице поне данни за извършено престъпление от задържаното лице. Такива не са били налице по преписката.

Заповедта по чл. 63, ал. 1, т. 1 - 7 от ЗМВР е индивидуален административен акт и по отношение на него важат всички изисквания, посочени в чл. 59 от АПК, без значение дали административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност или обвързана компетентност. Същият задължително следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. В заповедта е посочено, че се издава на основание чл. 63, ал. 1, от ЗМВР, но не съдържа фактически основания за прилагане на някоя от хипотезите на нормата, посочена в нея. Формалното ѝ издаване като бланка,

вероятно за улеснение на полицейския орган, не изключва вмененото му с нормата на АПК задължение да мотивира индивидуалния административен акт с наличие на посочените в чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР факти.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК, в тежест на административния орган е установяване съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, както и законовите основания за издаването му. С оглед правилата за тежестта на доказване, при неустановяване на фактите - основания за издаване на акта, следва да се приеме, че същият е издаден без основание и е незаконосъобразен. В настоящия случай, административният орган не доказва фактите, послужили като основание за задържане на жалбоподателя и съответно издаване на оспорената заповед. Не е установено след осъществяване на задържането мярката „установяване на адрес“ да е била изпълнена от служителите на 2-ро РУ. Единственият адрес на жалбоподателя, вписан в документи по преписката е единият от посочените от жалбоподателя, на които се твърди, че не е бил открит, а именно :гр. София, ул. „Промислена“ 24/4-

Съдът не споделя твърденията на жалбоподателя, че липсата на отбелязване пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвана заповедта представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като съгласно чл. 140 от АПК, това има други последици, а именно удължаване на срока за обжалване.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съд намира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна. Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 48/19.01.2011 г. на ст. полицай при 2 - ро РУ към ОД на МВР - Перник, с която на В.С.С. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР - „задържане за срок от 24 часа“ в помещение за временно задържане на 2 -ро РУ към ОД на МВР - Перник.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд - Перник пред Върховен административен съд на РБ в 14-Дневен срок от неговото съобщаване.

СЪДИЯ: /п/